

[Lilli Gyldenkilde]

jeg vil da håbe, at det er nogle af de ting, man kan tage med i overvejelserne, når man i øvrigt fremover diskuterer pensionsreformen.

Men vi er positivt indstillet over for dette forslag og vil gerne være med til at kigge på det i udvalget.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg er ikke helt klar over, hvad det er for en småtingsafdeling, fru Tove Jørgensen taler om, når hun nævner beløb som 3-4 mill. kr. Hvis hun havde hørt efter, havde hun sat et par nuller efter. Det er 300-400 mill. kr., vi taler om, og fru Tove Jørgensen må være klar over, at hver gang vi taler om pensioner, er det ikke noget med 3-4 mill. kr., vi skal langt op i hundreder af millioner kroner, bare vi rokker en lille smule.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg beklager, at jeg glemte et par nuller. Jeg ville egentlig fortsætte min argumentation med, at vi stadig væk inddrager 2 mia kr. hvert år over skattebilletten, og deraf bruger vi 1 mia kr. til den pensionsreform, der er foreslået af socialdemokratiet. Derfor mener jeg, det er i småtingsafdelingen på den måde, at vi burde kunne tage dette problem op og løse det for en række mennesker, der står i en særdeles vanskelig situation. Vi skal ikke glemme, at de, vi taler om, alle sammen er mennesker, der er over 50 pct. invalid. Vi skal ikke glemme, at vi har nedsat tilskuddet til medicinudgifterne, således at pensionisterne ikke kan få det samme medicinforbrug dækket, som de kunne tidligere, og det er også noget, der vil ramme denne gruppe.

Jeg er ganske enig i det, fru Lilli Gyldenkilde sagde, at det er urimeligt, at pensionisterne, og det gælder både invalide- og folkepensionisterne, hver gang de har en lille bitte udgift, skal tvinges til at gå på bistandskontoret og endevende deres privatliv for eventuelt at få tilkendt et beløb.

Det kan ikke være den måde, vi skal byde vores pensionister at leve deres sidste år på. Derfor synes jeg, det ville være rimeligt, om problemet blev løst ved, at der generelt gives muligheder for et højere niveau. Det ville i øvrigt også være en stor aflastning for vore bistandskontorer, som i øjeblikket er særdeles hårdt belastet af andre problemer, ikke

mindst på grund af den krise, vi står i, og der kunne sikkert spares nogle penge netop gennem denne administrationsbesparelse. Det ville være rimeligt, om vi tog dette problem op og fik en snarlig løsning på det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om socialbistand. (Privat dagpleje) [af Svend Andersen (Rosk. a.) (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 217. Fremsat 30/4 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Gredal):

Egentlig havde jeg mest lyst til uden yderligere kommentarer at afvise det fremsatte lovforslag, men da det i sine bemærkninger kaster et grelt lys over fremskridtspartiets holdning dels over for børnene, dels over for en faggruppe, pædagogerne, føler jeg alligevel anledning til at komme frem med min mening.

Først om lovforslagets sigte. Jeg forstår det som fremskridtspartiets hensigt ved ophævelsen af § 63 i bistandsloven at modvirke udbygningen af institutionspladser for børn. En ophævelse af § 63 vil imidlertid ikke ændre på kommunernes forpligtelse til at sørge for det nødvendige antal daginstitutionspladser efter bistandslovens § 69. De, der vil kunne føle en virkning, hvis bestemmelsen falder bort, vil være de familier, der søger private pasningsordninger, eventuelt fordi de er hen-